

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 sierpnia 2011 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2011 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 4 w pkt 1, w art. 70:
 - a) w pkt 4, w art. 19 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3,
 - b) w pkt 14, w art. 31 w ust. 3- po wyrazie "roszczeń" dodaje się wyraz "pracowniczych";

- 2) w art. 4 w pkt 2:
 - a) w lit. d, w ust. 14,
 - b) w lit. e, w ust. 15- wyrazy "są finansowane" zastępuje się wyrazami "są pokrywane";

- 3) w art. 5:
 - a) w ust. 1 wyrazy "w tej samej miejscowości" zastępuje się wyrazami "w tej samej albo w innej miejscowości",
 - b) w ust. 3 skreśla się zdanie drugie.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Grażyna SZTARK

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 3 poprawki.

W nowelizowanym art. 70 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych m.in. nadaje się nowe brzmienie art. 19 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, który obowiązywać będzie od dnia 1 stycznia 2012 r. Wprowadzając nową redakcję przepisu art. 19 ustawa w ust. 1 i 3 posługuje się pojęciem "roszczenia", podczas gdy w dotychczasowym brzmieniu tego przepisu występuje pojęcie "roszczenia pracownicze". Analogiczna sytuacja występuje w proponowanym art. 31 ust. 3. Senat mając na uwadze fakt, iż brak konsekwencji terminologicznej może skutkować wątpliwościami interpretacyjnymi w procesie stosowania prawa, uchwalił **poprawkę nr 1**.

Celem **poprawki nr 2** jest zapewnienie poprawności językowej przepisów.

W art. 5 ustawa przewiduje możliwość oddelegowania przez Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, okresie od dnia wejścia jej w życie do dnia 31 grudnia 2011 r., pracownika tego Biura lub Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wykonywania pracy w tej samej miejscowości w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw pracy albo urzędzie obsługującym marszałka województwa. Jednocześnie regulacja uchwalona przez Sejm w ust. 3 tego przepisu w zdaniu drugim wprowadza uregulowanie, w myśl którego pracownik wyrażając pisemną zgodę na oddelegowanie "może się zgodzić również na wykonywanie pracy w urzędzie mającym siedzibę w innej miejscowości niż miejscowość, w której wykonywał prace przed oddelegowaniem". W ocenie Izby zastosowana redakcja przepisu art. 5 nie zapewni oczekiwanego skutku. Przepis ust. 1 w art. 5 wprowadza kompetencję dla Dyrektora Krajowego Biura Funduszu do oddelegowania pracownika jedynie do urzędu w tej samej miejscowości. Samo wyrażenie zgody przez pracownika na wykonywanie pracy w urzędzie mającym siedzibę w innej miejscowości, nie może ustanawiać nowej kompetencji Dyrektora Biura w tej dziedzinie spraw. W opinii Senatu, aby umożliwić Dyrektorowi Biura oddelegowanie pracownika do wykonywania pracy w innej miejscowości, należy określić to w przepisie art. 5 ust. 1 ustanawiającym jego kompetencje w tym zakresie. Mając powyższe na względzie Senat uchwalił **poprawkę nr 3**.